

očital, da se zdaj že umika nazaj iz stališča, na katerem se je nahajal zadnjič. To kar je Körber govoril zadnjič proti Jugoslovanom, to mu je prihajalo od srca —, to pa kar smo slišali danes, to pa je moral govoriti. Hudo je prijel dr. Körberja, ker je zaprl od ljudstva izvoljenim poslancem pot do cesarja. Dr. Herold pravi, da je bilo to nekaj izvanrednega in nenavadnega, da poslanci pri cesarju iščejo svojih narodnih pravic. »Mi Čehi tega ne storimo. Državni zbor bi moral storiti to pri cesarju, kar so dalmatinski poslanci poskušali. Toda ta državni zbor in ta vlada nimata zaupanja pri ljudstvu.«

Poslanec Bianchini je očital dr. Körberju, da govori tukaj na Dunaju le to, kar mu narekuje ogerski ministrski predsednik in ban hrvatski.

Zanimiv je bil govor socijalnega demokrata Pernersdorferja. Zameril je Hrvatom, da so šli pomoči iskat k cesarju. »Če ste Hrvati tako krepek narod, kakor trdite, kaj se prilizujete in zvijate pred prestolom? Sami vzdignite svoje pesti in si napravite pravico.« Če se vedno sklicujete na to, da ste v letih 1848 in 1849 rešili Avstrijo in pričakujete, da vam bo hvaležna, vas vprašam: kedaj se je habsburška monarhija še skazala hvaležno? Te besede socijalnega demokrata so napravile velik vtis po zbornici. Ko bi bil dr. Körber modro prevdaril vse razmere, bi nikdar ne bil smel zabraniti hrvatskim poslancem avdijske pri cesarju.

Proti večeru se je razprava končala. Prva in tretja točka nujnega predloga se je odklonila, ker so za njo glasovali samo le jugoslovanski, češki, rusinski in krščansko socijalni poslanci. Poljaki in nemške stranke so obsedeli; češki veleposestniki, socijalni demokrati in vsenemci so pa zbežali iz zbornice. Sprejela se je pa согласно druga točka predloga radi ljubljanskih izredov. Hrvatskim mažaronom ni po volji, da se dunajski državni zbor peča s strahovladno na Hrvatskem. Mažaroni poslanci so te dni imeli v Zagrebu shod, v katerem so ugovarjali temu, da se »izvanhrvatski poslanci pečajo z hrvatskimi rečmi.« Ti hrvatsko-mažaroni poslanci so celo zaupanje izrekli banu. Tako so ti banovi sužnji poljubili roko človeku, ki z bičem pretepa hrvatski narod. Sram jih bodi!

Banovi vohuni v Ljubljani.

Vodjo zagrebških krščanskih socijalcev: Sirovatko bi ban dobil kaj rad v svojo pest, ker njega najbolje dolži, da je kriv hr-

vatskih nemirov. Banovi vohuni so stikali že prve dni po Ljubljani, kjer je res bival nekaj časa Sirovatka; a ko je spoznal, da ni varno za njega, jo je iz Ljubljane zopet pobrisal. Ljubljanski vohuni imajo podobo Sirovatke. V nevarnosti je torej vsak, kdor je Sirovatki podoben. Ko se je na binkoštni ponedeljek hotel iz Ljubljane v Celje odpeljati dr. Pegan iz Celja in njegova soproga, primejo banovi vohuni ljubljanski g. dr. Pegana ter ga peljali na policijo; trdno so se nadjali, da so vlovili Sirovatko. Dr. Pegan in Sirovatka sta si precej podobna. Radi tega postopanja so dr. Šušteršič in tovariši vložili interpelacijo na dr. Körberja, ali hoče preprečiti, da ne bojo ljubljanski policaji opravljali sramotnega ovadustva na prilog hrvatskemu banu?

Politični ogled.

Turnarska slavnost v Ljubljani. Dne 7. junija je obhajalo nemško turnarsko društvo v Ljubljani 40 letnico svojega obstanka. Na nemškem kazinu so vsled tega razobesili frankfurtarsko zastavo, katero pa so morali na zahtevanje Slovencev odstraniti. Nemški turnarji so izzivali po mestu s klici Heil in pa s plavicami. Slovensko prebivalstvo je bilo vsled tega razburjeno. Nek nesramen Nemeč je pretil celo Slovincem s samokresom, a ga je moral kmalu skriti.

Slovinci za Hrvate. Zadnjo nedeljo, dne 7. junija so bili na Slovenskem 3 shodi, na katerih se je govorilo o dogodkih na Hrvatskem, in sicer v Št. Petru pri Gorici, kjer so govorili dr. Pavletič, Berbuč in Grča, v Nabrežini in Gorici. Povsod so se sprejele resolucije, ki obsojajo kruto ravnanje bana Khuen-Hedervarya.

Slovinci se ne udajo. V Trzinu na Kranjskem imajo občinski zastop, a odbora še nimajo. Izmed občinskih očetov je 10 Slovencev, 10 pa nemškega mišljenja. Ker Nemci nočejo voliti tako odbora, kakor Slovenci hočejo, so jim Slovenci že tretjekrat odšli iz seje. Nemci se bodo nazadnje le morali udati. Povsod bi morali biti Slovenci neupogljivi in kmalu bi bila nemška nadutost ponižana.

Nemiri na Hrvatskem. Dan na dan se vrše na Hrvatskem novi nemiri. Dne 6. junija je nastal ustanek v Zagorju. Pričakovalo se je, da pride banica grofica Khuen-Hedervary v posete h grofu Bombellesu. Kmetje so se zbirali ter zahtevali banico, a vojaštvo jih je razgnalo.

Tiho cvilec priplazil se je pes do gosпода in se povspel po njem, potem pa je oddirjal naprej in se vsedel na kamen ter začel zopet cviliti.

»To je čudno, kaj neki ima pes?« je rekel gozdar sam pri sebi. »To je smrtna pesem; moram vendar vedeti, kaj se je zgodilo. Bog daj, da ne bi bilo nesreče!«

Anton je stopil s konja, pregledal dobro puško ter privezal konja k drevesu. Nato je začel iskati. S početka ni opazil ničesar, ko pa je natančneje opazoval in prišel do hrasta, se je položaj spremenil. Povsod je našel sledove obupne borbe. Globoko so bili vtisnjeni sledovi, potrto vejevje na jednom mestu se je videlo, kakor bi kdo vlek el težko telo k jami. Pes je bežal, rahlo cvilec, z nosom k zemlji naravnost proti jami. Začuden in oplašen mu je sledil gozdar.

Pri jami ni bilo videti ničesar, le pes je divje lajajoč se zaletel k malemu vhodu, od koder se je zopet trepetaje splazil h gospodarju. Pametna žival je bila od groze vsa prestrašena.

Tukaj je bilo nekaj groznega, pa kaj? Jama skriva strašno skrivnost, pa kakšno? Kako se naj prepriča? Vhod v njo je nepristopen, nevarnost se spuščati prevelika.

»Išči!« vsklikne nazadnje psu, »išči, zveti pes, išči!«

Mnoge občine se obračajo do cesarja s prošnjami, naj odstavi bana, ki je zakrivil toliko nedolžnih žrtev po vsem Hrvatskem.

V Zagrebu so dne 6. junija zapalili na semenjskem prostoru vse barake. To je tako razburilo celi Zagreb, da je bilo v trenutku alarmirano vse vojaštvo. Vojaki so brzim korakom hiteli v gornji kraj mesta pred banovo palačo. Svetilke so bile potrgane; vojaki so zabarikadirali vse ulice, da niti pozneje domov došli meščani niso mogli iti v svoja stanovanja. Zagrebčani so bili vsled tega grozno ogorčeni. Pozno v noči so se zopet javile demonstracije in na vseh straneh so bile napadene mažaronске hiše; policija si ni upala na mnoga mesta, marveč so iz strahu pred demonstranti pustili svojo službo; policijsko službo so nato prevzeli ulanci. Celi Zagreb so obkolili orožniki, da kmetje niso mogli v mesto, kar so nameravali, ko so videli tako velik ogenj, in slutili, da se nekaj velikega godi v mestu samem.

V nedeljo po noči se je alarmiralo kornjenstvo v Mariboru in se takoj odpeljalo v Zagreb. Dne 8. t. m. po noči pa je moralo oditi še moštvo polka št. 47 na Hrvatsko. En sam človek povzroči toliko nesreče celemu narodu in toliko stroškov celi državi!

Na Makedonskem se vrše še vedno manjši spopadi. Manjše ustaške čete upri-zarjajo hitre naskoke in zopet brzo odhite, tako da jih Turki ne morejo zasledovati. Turška vlada se je pri avstrijskem in ruskem poslaniku pritožila, da se ustaškega gibanja osobito udeležujejo bolgarski učitelji in duhovniki.

Dopisi.

Iz Skal pri Velenju. Vedno se bere po časnikih, kako se snujejo po mnogih krajih različna društva ter da vrlo napredujejo. Tudi pri nas sta se osnovali v kratkem dve društvi, katerih prvo je bila kmetijska zadruga, ki se je osnovala pred štirimi leti ter je kmalo začela svoje delovanje, pa je tudi kmalo opešala, ter ne vemo ali spi samo časno ali celo večno spanje.

V začetku lanskega leta pa se je javno razglasilo, da se bo osnovalo bralno društvo, ter se je začelo zapisovati tudi ude, ter ob enem tudi pobirati vstopnino, deloma tudi udnino. Prav radovedni smo vedeti, kaj da je s tem bralnim društvom, kako in kje da deluje, ali je bilo le mrtvo rojeno dete!

Iz Sv. Višarij. Letos se je začela romarska pobožnost na našem visokem hribu

Vspodbujeni pes se je spustil v jamo in spretno skakljaj od kamena do kamena. Kmalu na to je privlekel nekaj temnega iz jame, kar je oddal gospodarju.

Ta je takoj spoznal svileni robec, kate-rega je Mica dobila za božično darilce od Ivanke.

Tresoč se po vsem telesu, pokliče Miciko po imenu, pa zastoj. Prej tako čuječe uho je bilo gluho, preje zgovorna usta so obmolknila.

V hiši se je zgodila nesreča, drugače bi zvesta služabnica ne zapustila gospe. — Brzo domov!

K sreči se spomni delavcev in lovskih pomagačev. Tja najpoprej! Ze od daleč kriči: »Filip, Peter! Hitro domov! Zgodila se je nesreča! Drugi pa k jami, Mica se je ponesrečila. Vzemite vrv seboj!«

In oddirjal je v divjem skoku proti domu.

Prišel je do hiše, v kateri je bil njegov zaklad. Tako tiho, mirno in na videz nespremenjeno stoji vse.

Nekaj trenutkov je obstal s konjem. Močnega moža je razburjenost tako prevzela, da si ni skoraj upal naprej.

»Naj se zgodi kar hoče!« je rekel naposled in jezdil k hiši. Tukaj je zagledal, kar ga je pretreslo. Špalir je bil polomljen, trta potegnjena s stene.

lomastenje, težki padec, globoko rohnenje, nato je bilo vse tiho kakor v grobu.

»Rešena! Rešena! Moj Bog! Moj usmiljeni Bog!« To je bilo vse, kar je mogla Ivanka vsklikniti. Nato je padla na kolena in molila in solze hvaležnosti so ji rosile blede lice.

V tem je prišel Volčanec v L., kjer je hitro opravil svoje mnogoštevilne opravke. Nekak nemir se ga je polasčal; ni hotel ostati pri svojih prijateljih, katerih je imel dovolj, ter se pomuditi med njimi, ali pa, da bi celo v L. prenočil, kakor je to drugokrat storil. Malo je sicer manjkalo, da se ni dal pregovoriti vabljivim besedam, ali nekaka temna slutnja ga je gnala domov.

Obložen s potrebnimi stvarmi za krst prvorojenca, jezdil je proti domu, kamor je upal dospeti pred večerom.

Jezdil je skozi gozd s tiho pesmico v ustih, tu in tam je tudi veselo žvižgal in tako je prišel do onega kraja, kjer se je Mica obrnila proti jami. Sedaj zasliši žalostno lajanje in evljenje svojega psa. Začuden je ustavil konja ter poslušal.

»Hej, kaj je s teboj? Kaj vidiš tam?« nagovoril je prijazno zvestega spremljevalca. takega nisem videl? Kaj se je pripetilo?«

dne 21. maja. Zelo ugodno vreme je dosedaj privabilo že razmeroma veliko število Marijinih častilcev semkaj: bilo jih je vseh skupaj do dne 7. t. m. gotovo nad 5000, izmed katerih je prejelo sv. zakramente nad 3600. Vse procesije, katerih je bilo dosedaj iz Koroškega, Kranjskega in Štajerskega sedem, se odlikujejo letos po svoji mnogoštevilnosti; toda vse nadkriljuje celjsko savinjska procesija, ki je stela letos nad 800 pobožnih romarjev. A nad vse ganljiva je njih neprisljena pobožnost, ki se pri drugih ne prikazuje v tako visoki meri. Razven pobožnosti diči to procesijo tudi premilo petje, ki mora vsakemu iti do srca in ga vzbujati k tem večji pobožnosti. Nad vse ganljivi so tudi nagovori njih vodje Flor. Serdovnerja iz Griž, ki je bil letos že 40. krat tukaj. Poleg njega so bili še trije vodje namreč: Franc Cirar, Gašp. Joševc in Jan. Vehar, slednji za Kranjce, ta je bil že 44 krat na Sv. Višarjah. Prihodnjič objavimo zgodovino te zanimive procesije. Ena najštevilnejših za omenjeno procesijo je slovenjegraška združena s slovenskimi Korošci, tačas broječa nad 400 udeležencev. Tudi ti se odlikujejo s svojo pobožnostjo in petjem. Da bi pač tudi seme pobožnih častilcev Marijinih, ki so ga tukaj na kraju milosti vsejali v svoja srca, v njih domovini bujno vzkliko in obrodilo mnogo sadu!

Potovanje na severni tečaj.

Naš mladi rojak inženjer F. Lupša v Ormožu, ki je, kakor se je še pred kratkim čitalo, bil imenovan udom c. kr. geografičnega zavoda na Dunaju ter je pri različnih korporacijah znan kot neutruden opazovalec narave, se pripravlja na potovanje na severni tečaj naše zemlje. Po večletnem neutrudnem študiranju razmer, ki vladajo na severnem tečaju, po katerem še ni stopala človeška noga in kjer še ni gledalo človeško oko krasnih luči na nebesnem oboku, je izdelal kot prvi Slovenec projekt, ki se odlikuje od vseh dosedanjih podjetij. Prvokrat je razkril g. inženjer Lupša željo potovati v kraje ledu že pred dvema letoma v Nemčiji v nekem predavanju; potem je izjavil v preteklem letu v naravoslovnem deželnem muzeji na Koroškem isto misel, a sedaj se že pripravlja na daljno pot.

Vid je ležal v nezavesti in kri mu je curjela iz globoke rane na glavi. Anton je skočil raz konja ter stopil k ranjencu. V tem hipu je opazil rano na prsih. Vzrok rane si je skušeni mož takoj raztolmačil.

S tresočo roko je potrkal na vrata in zaklical:

»Ivanka, ljubljena žena, ali si še zdrava? Jaz sem, tvoj Anton!«

Radosten krik mu je v odgovor in iz okna prilete ključ: »Hvala Bogu, da si prišel! Tu so ključ!« Za tremutek potem je objel Anton svojo ženo, ki se je ihtec oklenila njegovega vratu.

»Zdrava sem, Anton, ničesar se mi ni pripetilo in tudi mali je zdrav!« je rekla žena kazoč na dete.

Anton jo je veselo zopet objel. Potem jo je prosil, naj mu razloži vse, kaj se je godilo. Nam je vse to že znano.

Ko so prišli lovski pomagači, prenesli so Vida v spodnjo sobo.

Ivankin strel zadel je desna prsa in kroglja je šla skozi in skozi. Pri padcu si je strl zdravo nogo ter dobil na glavi, vsled ostrega kamna, na katerega je padel, globoko rano. Živel je še ravno dovolj dolgo, da je obstal vse svoje hudodelstvo.

Micino truplo je bilo prenešeno v bližnjo čuvalnico in pred Ivanko se je zamolčala njena smrt.

»Mica si je pohabila nogo, in je morala po nasvetu zdravnika ostati pri miru v postelji, da ozdravi«, je odgovarjal Anton na njena vprašanja.

Kake so razmere v severno tečajnih pokrajinah? Brezdvomno so bile v zadnjem času tu se razprostirajoče pokrajine one, v katerih se je veliko žrtvovalo, ne da bi se primerno toliko tudi doseglo. Tukaj pa ni bila, kakor bi marsikdo mislil, merodajna morda radovednost in strmenje, katero povzroča navadno znanje o resničnih in gotovih razmerah v okrožju tega tečaja, ker te z večnim ledom prevlečene, vendar tudi z mnogimi krasotami obdarovane pokrajine mejijo celo do dežel, v katerih vlada že sto in stoletje civilizacija; tu je tisti čut, ki navdaja tukaj hrabre može, že sam ob sebi razumljiv. Torej je preiskovanje arktike za znanje potrebno in resnično lahko opazimo, kako lepo in krasno se je začelo znanje razvijati tudi po tem polju.

Toda vrnimo se spet k projektu našega Slovenca! Pri svojem podjetju se g. inženjer Lupša opira največ na zmerno premikanje velikanske ledene puščave od izhoda preko tečaja proti zahodu (Grönland). Na vprašanje, ali Nanzen tako potovanje odobrava, odgovoril je ta zaslužni in najslavnejši nasledovalec g. inženjerju Lupši to, da le edino ta pot zamore peljati do cilja. Istega mnenja je prof. dr. Mitteregger in še drugi, na katere se je g. inženjer Lupša z omenjenim vprašanjem obrnil. O tem pa se tudi lahko sami prepričamo, ako čitamo v zgodovini, da so bila do danes še vsa podjetja v evropskih severnih morjih, kakor tudi na zahodni strani, namreč skozi Robezon-ovo ožino, negativna, prvič zaradi prevelikega nakupičenega ledu, katerega je prinesel velikanski polarni tok morja od izhoda semkaj, in drugič zavoljo tega toka samega, ki tukaj že proti jugu drvi, ter tako vsako potovanje proti severu ovira.

Omenjeno naj bo tudi to, da se podjetje g. inženjerja Lupša odlikuje od vseh drugih v tem, da on popušča ladjo, brez katere bi se bili prejšnji nasledovalci čutili izgubljene. Zakaj? S kratkimi besedami odgovarja gosp. inženjer Lupša: »Vsak, ki hoče v sredino severne pole, naj se vsede na izhodu, recimo nekoliko v severu od Wrangel-ove dežele, na neizmerno ledeno puščavo, ki plava po morju od kraja do konca. Ladja je tukaj nepotrebna, kajti ona bi morala zamrzniti v to puščavo ter bi bila tako podvržena naravnim silam, ki jo lahko vsako minuto stisnejo in pokončajo. Majhna in trpla hišica na primerno konstrui-

Ko se je Ivanka popolnoma opomogla in prišla k moči, ji je soprog previdno in počasi razodel nesrečo in njeno grozno smrt. Oh, koliko je bilo to solz in plakanja po zvesti služabnici.

Liza je končala svoje življenje v prisilni delavnici.

Pa pretresljiva dogodba ni popolnoma nič škodovala na zdravju materi ali otroku, le krst so morali prenesti.

Kmalost se je razglasila cela dogodba. Časniki so pisali o tem več ali manj resnično. Tako je prišlo do ušes celo samega kralja, ki je podelil pogumni ženi pokojnino za vse življenje sto dolarjev na leto. Še sedaj v sivi starosti jo dobiva, da prireja svojim vnukom krasno božično drevesce.

* * *

Vse je zvesto poslušalo povest »stare mame«.

»No, vi gospod stotnik in gospod pravnik, kaj bi storili vi na Ivankinem mestu? Ali bi se dali premagati?« vprašala je smehljaje, potem je vstala, se priklonila in odšla v svojo sobo.

»To je čudovita žena, ta »stara mama«, opomnil je pri odhodu tuji gospod k staremu hišnemu prijatelju.

»Kako se neki zove? Njeno ime in stan sem preslišal, ko sem se ji predstavil.«

»Ona je vdova po nekem gozdarju in se zove Ivanka Volčanec.«

rani podlagi daje isto zavetišče, vendar je veliko ceneja od prve.«

Spis bi bil preobširen, ako bi hoteli poročati natančnosti podjetja. Sicer bode prišla kmalu spet priložnost, ko bomo več slišali o napredku tega Slovenca. Spet se vidi, da naš slovenski duh ne miruje in tudi ne bo miroval, dokler se mu ne posreči dospeti na visoko stopinjo znanja v vsakem obziru. Le hrepenenje po znanju žene može, ki zamorejo sicer le počasi do sredine nepoznanih krajev, ne boječ se nevarnosti, ki jim pri vsakem koraku prete zabraniti pot — tukaj v ledenih puščavah se postavijo v bran hudim sovražnikom življenja, kakor večni noči, zimi, ledu, pomanjkanju, bedi itd.

To podjetje naj bi služilo spet v dokaz, da imamo mi Slovenci tudi može, ki so zmožni pred vsem svetom nastopiti v isti vrsti in z istimi idejami kakor učenjaki vseh drugih narodov in zato bi bilo želeto, da bi si ta izboren namen pridobil pred vsem simpatijo pri našem narodu. Od mnogih stranij so g. inženjerju Lupši došle že častitke, različni nauki in naročila za dobro organiziranje podjetja, vsakovrstne ponudbe itd.

I. Sl.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod. Slovenjegraško politično društvo priredi dne 14. junija ob 4. uri popoldne ljudski shod v Slovenjemgradu. Kot govornika sta oglašena gg.: dr. Vladimir Sernec in Ant. Korošec iz Maribora. Shod se vrši v prostorih slovenjegraške kmetijske zadruge. Ker se bo na shodu porabila priložnost, da izrazimo svoje bratsko sočutje s kruto tlačeni Hrvati, zato se nadeja politično društvo najobilnejše udeležbe. Naj ne bo občine v celem slovenjegrskem glavarstvu, ki bi ne poslala svojih zastopnikov na shod. V nedeljo na svidenje v Slovenjemgradu!

Mladeniški shod. Pozor mladeniči Dravskega polja, Dravinjske doline, Haloških in južnih Slovenskih gor! Pridite vsi na god sv. Alojzija t. j. 21. junija na slavno-znano božjo pot k Materi božji na Ptujsko goro. Tam bo v čast mladeniškem zaščitniku in vzoru, sv. Alojziju, ob 10. uri slovesna služba božja s pridigo, katero bo imel sloveči govornik dr. Anton Medved, profesor iz Maribora. Mladeniči »Marijinih družb« imajo med to službo božjo skupno sv. obhajilo. Po cerkvenem opravilu bo pri Jagodiču slavnostno zborovanje, katero priredi za mladeniče »Gorsko bralno društvo.« Pri zborovanju nastopijo razni mladeniški govorniki ter vmes svirajo mladeniči hajdinskega tamburaskega društva. Sklep bo v cerkvi Matere božje, kjer se bodo pele litanije in nato bo skupen odhod. Mladeniči ptujskega okraja se zberejo zjutraj ob 8. uri istega dne pri Sv. Lovrencu na Drav. polju, odkoder bo skupna procesija na Goro. Shod se vrši ob vsakem vremenu!

Promocija. Dne 5. junija je bil na Dunaju promoviran doktorjem prava c. kr. avskultant v Celju g. Franc Bicek.

Dr. Ivan Križanič. V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je izšla kot 2. zvezek slovenske knjižnice »Pod lipo« knjižica »Stolni dekan dr. Ivan Križanič. Spisal F. K. (ovačić).« Cena 30 vin. V poljudni in prikupljivi pisavi, ki je pisatelju lastna, nam slika zanimivo življenje po vsem Slovenskem znanega, a na Murskem polju uprav z navdušenjem ljub-

dne 21. maja. Zelo ugodno vreme je dosedaj privabilo že razmeroma veliko število Marijinih častilcev semkaj: bilo jih je vseh skupaj do dne 7. t. m. gotovo nad 5000, izmed katerih je prejelo sv. zakramente nad 3600. Vse procesije, katerih je bilo dosedaj iz Koroškega, Kranjskega in Štajerskega sedem, se odlikujejo letos po svoji mnogoštevilnosti; toda vse nadkriljuje celjsko savinjska procesija, ki je stela letos nad 800 pobožnih romarjev. A nad vse ganljiva je njih neprisljena pobožnost, ki se pri drugih ne prikazuje v tako visoki meri. Razven pobožnosti diči to procesijo tudi premilo petje, ki mora vsakemu iti do srca in ga vzbujati k tem večji pobožnosti. Nad vse ganljivi so tudi nagovori njih vodje Flor. Serdovnerja iz Griž, ki je bil letos že 40. krat tukaj. Poleg njega so bili še trije vodje namreč: Franc Cirar, Gašp. Joševc in Jan. Vehar, slednji za Kranjce, ta je bil že 44 krat na Sv. Višarjah. Prihodnjič objavimo zgodovino te zanimive procesije. Ena najštevilnejših za omenjeno procesijo je slovenjegraška združena s slovenskimi Korošci, tačas broječa nad 400 udeležencev. Tudi ti se odlikujejo s svojo pobožnostjo in petjem. Da bi pač tudi seme pobožnih častilcev Marijinih, ki so ga tukaj na kraju milosti vsejali v svoja srca, v njih domovini bujno vzkliko in obrodilo mnogo sadu!

Potovanje na severni tečaj.

Naš mladi rojak inženier F. Lupša v Ormožu, ki je, kakor se je še pred kratkim čitalo, bil imenovan udom c. kr. geografičnega zavoda na Dunaju ter je pri različnih korporacijah znan kot neutruden opazovalec narave, se pripravlja na potovanje na severni tečaj naše zemlje. Po večletnem neutrudnem študiranju razmer, ki vladajo na severnem tečaju, po katerem še ni stopala človeška noga in kjer še ni gledalo človeško oko krasnih luči na nebesnem oboku, je izdelal kot prvi Slovenec projekt, ki se odlikuje od vseh dosedanjih podjetij. Prvokrat je razkril g. inženier Lupša željo potovati v kraje ledu že pred dvema letoma v Nemčiji v nekem predavanju; potem je izjavil v preteklem letu v naravoslovnem deželnem muzeji na Koroškem isto misel, a sedaj se že pripravlja na daljno pot.

Vid je ležal v nezavesti in kri mu je curjela iz globoke rane na glavi. Anton je skočil raz konja ter stopil k ranjencu. V tem hipu je opazil rano na prsih. Vzrok rane si je skušeni mož takoj raztolmačil.

S tresočo roko je potrkal na vrata in zaklical:

»Ivanka, ljubljena žena, ali si še zdrava? Jaz sem, tvoj Anton!«

Radosten krik mu je v odgovor in iz okna prilete ključ: »Hvala Bogu, da si prišel! Tu so ključ!« Za tremutek potem je objel Anton svojo ženo, ki se je ihtec oklenila njegovega vratu.

»Zdrava sem, Anton, ničesar se mi ni pripetilo in tudi mali je zdrav!« je rekla žena kazoč na dete.

Anton jo je veselo zopet objel. Potem jo je prosil, naj mu razloži vse, kaj se je godilo. Nam je vse to že znano.

Ko so prišli lovski pomagači, prenesli so Vida v spodnjo sobo.

Ivankin strel zadel je desna prsa in kroglja je šla skozi in skozi. Pri padcu si je strl zdravo nogo ter dobil na glavi, vsled ostrega kamna, na katerega je padel, globoko rano. Živel je še ravno dovolj dolgo, da je obstal vse svoje hudodelstvo.

Micino truplo je bilo prenešeno v bližnjo čuvalnico in pred Ivanko se je zamolčala njena smrt.

»Mica si je pohabila nogo, in je morala po nasvetu zdravnika ostati pri miru v postelji, da ozdravi«, je odgovarjal Anton na njena vprašanja.

Kake so razmere v severno tečajnih pokrajinah? Brezdvomno so bile v zadnjem času tu se razprostirajoče pokrajine one, v katerih se je veliko žrtvovalo, ne da bi se primerno toliko tudi doseglo. Tukaj pa ni bila, kakor bi marsikdo mislil, merodajna morda radovednost in strmenje, katero povzroča navadno znanje o resničnih in gotovih razmerah v okrožju tega tečaja, ker te z večnim ledom prevlečene, vendar tudi z mnogimi krasotami obdarovane pokrajine mejijo celo do dežel, v katerih vlada že sto in stoletje civilizacija; tu je tisti čut, ki navdaja tukaj hrabre može, že sam ob sebi razumljiv. Torej je preiskovanje arktike za znanje potrebno in resnično lahko opazimo, kako lepo in krasno se je začelo znanje razvijati tudi po tem polju.

Toda vrnimo se spet k projektu našega Slovenca! Pri svojem podjetju se g. inženier Lupša opira največ na zmerno premikanje velikanske ledene puščave od izhoda preko tečaja proti zahodu (Grönland). Na vprašanje, ali Nanzen tako potovanje odobrava, odgovoril je ta zaslužni in najslavnejši nasledovalec g. inženirju Lupši to, da le edino ta pot zamore peljati do cilja. Istega mnenja je prof. dr. Mitteregger in še drugi, na katere se je g. inženier Lupša z omenjenim vprašanjem obrnil. O tem pa se tudi lahko sami prepričamo, ako čitamo v zgodovini, da so bila do danes še vsa podjetja v evropskih severnih morjih, kakor tudi na zahodni strani, namreč skozi Robezon-ovo ožino, negativna, prvič zaradi prevelikega nakupičenega ledu, katerega je prinesel velikanski polarni tok morja od izhoda semkaj, in drugič zavoljo tega toka samega, ki tukaj že proti jugu drvi, ter tako vsako potovanje proti severu ovira.

Omenjeno naj bo tudi to, da se podjetje g. inženierja Lupša odlikuje od vseh drugih v tem, da on popušča ladjo, brez katere bi se bili prejšnji nasledovalci čutili izgubljene. Zakaj? S kratkimi besedami odgovarja gosp. inženier Lupša: »Vsak, ki hoče v sredino severne pole, naj se vsede na izhodu, recimo nekoliko v severu od Wrangel-ove dežele, na neizmerno ledeno puščavo, ki plava po morju od kraja do konca. Ladja je tukaj nepotrebna, kajti ona bi morala zamrzniti v to puščavo ter bi bila tako podvržena naravnim silam, ki jo lahko vsako minuto stisnejo in pokončajo. Majhna in trpla hišica na primerno konstrui-

Ko se je Ivanka popolnoma opomogla in prišla k moči, ji je soprog previdno in počasi razodel nesrečo in njeno grozno smrt. Oh, koliko je bilo to solz in plakanja po zvesti služabnici.

Liza je končala svoje življenje v prisilni delavnici.

Pa pretresljiva dogodba ni popolnoma nič škodovala na zdravju materi ali otroku, le krst so morali prenesti.

Kmalost se je razglasila cela dogodba. Časniki so pisali o tem več ali manj resnično. Tako je prišlo do ušes celo samega kralja, ki je podelil pogumni ženi pokojnino za vse življenje sto dolarjev na leto. Še sedaj v sivi starosti jo dobiva, da prireja svojim vnukom krasno božično drevesce.

* * *

Vse je zvesto poslušalo povest »stare mame«.

»No, vi gospod stotnik in gospod pravnik, kaj bi storili vi na Ivankinem mestu? Ali bi se dali premagati?« vprašala je smehljaje, potem je vstala, se priklonila in odšla v svojo sobo.

»To je čudovita žena, ta »stara mama«, opomnil je pri odhodu tuji gospod k staremu hišnemu prijatelju.

»Kako se neki zove? Njeno ime in stan sem preslišal, ko sem se ji predstavil.«

»Ona je vdova po nekem gozdarju in se zove Ivanka Volčanec.«

rani podlagi daje isto zavetišče, vendar je veliko ceneja od prve.«

Spis bi bil preobširen, ako bi hoteli poročati natančnosti podjetja. Sicer bode prišla kmalu spet priložnost, ko bomo več slišali o napredku tega Slovenca. Spet se vidi, da naš slovenski duh ne miruje in tudi ne bo miroval, dokler se mu ne posreči dospeti na visoko stopinjo znanja v vsakem obziru. Le hrepenenje po znanju žene može, ki zamorejo sicer le počasi do sredine nepoznanih krajev, ne boječ se nevarnosti, ki jim pri vsakem koraku prete zabraniti pot — tukaj v ledenih puščavah se postavijo v bran hudim sovražnikom življenja, kakor večni noči, zimi, ledu, pomanjkanju, bedi itd.

To podjetje naj bi služilo spet v dokaz, da imamo mi Slovenci tudi može, ki so zmožni pred vsem svetom nastopiti v isti vrsti in z istimi idejami kakor učenjaki vseh drugih narodov in zato bi bilo želeto, da bi si ta izboren namen pridobil pred vsem simpatijo pri našem narodu. Od mnogih stranij so g. inženirju Lupši došle že častitke, različni nauki in naročila za dobro organiziranje podjetja, vsakovrstne ponudbe itd.

I. Sl.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod. Slovenjegraško politično društvo priredi dne 14. junija ob 4. uri popoldne ljudski shod v Slovenjemgradu. Kot govornika sta oglašena gg.: dr. Vladimir Sernec in Ant. Korošec iz Maribora. Shod se vrši v prostorih slovenjegraške kmetijske zadruge. Ker se bo na shodu porabila priložnost, da izrazimo svoje bratsko sočutje s kruto tlačeni Hrvati, zato se nadeja politično društvo najobilnejše udeležbe. Naj ne bo občine v celem slovenjegrskem glavarstvu, ki bi ne poslala svojih zastopnikov na shod. V nedeljo na svidenje v Slovenjemgradu!

Mladeniški shod. Pozor mladenči Dravskega polja, Dravinjske doline, Haloških in južnih Slovenskih goric! Pridite vsi na god sv. Alojzija t. j. 21. junija na slavno-znano božjo pot k Materi božji na Ptujsko goro. Tam bo v čast mladeniškem zaščitniku in vzoru, sv. Alojziju, ob 10. uri slovesna služba božja s pridigo, katero bo imel sloveči govornik dr. Anton Medved, profesor iz Maribora. Mladeniči »Marijinih družb« imajo med to službo božjo skupno sv. obhajilo. Po cerkvenem opravilu bo pri Jagodiču slavnostno zborovanje, katero priredi za mladeniče »Gorsko bralno društvo.« Pri zborovanju nastopijo razni mladeniški govorniki ter vmes svirajo mladeniči hajdinskega tamburaskega društva. Sklep bo v cerkvi Matere božje, kjer se bodo pele litanije in nato bo skupen odhod. Mladeniči ptujskega okraja se zberejo zjutraj ob 8. uri istega dne pri Sv. Lovrencu na Drav. polju, odkoder bo skupna procesija na Goro. Shod se vrši ob vsakem vremenu!

Promocija. Dne 5. junija je bil na Dunaju promoviran doktorjem prava c. kr. avskultant v Celju g. Franc Bicek.

Dr. Ivan Križanič. V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je izšla kot 2. zvezek slovenske knjižnice »Pod lipo« knjižica »Stolni dekan dr. Ivan Križanič. Spisal F. K. (ovačić).« Cena 30 vin. V poljudni in prikupljivi pisavi, ki je pisatelju lastna, nam slika zanimivo življenje po vsem Slovenskem znanega, a na Murskem polju uprav z navdušenjem ljub-

ljenega moža. Tiskovno društvo, ki je knjižico založilo, je postavilo s tem rajnemu predsedniku lep spominek in se mu izkazalo hvaležno za njegove skrbi in nadležnosti, ki jih nalagajo društva, izdajajoča več političnih časnikov.

Mariborske novice. Ana Korašina iz Ptuja je služila pri Seriancu v Kamnici. Ko je odšla iz službe, je vzela nekaj reči seboj, ki so se ji prikupile. Izročila jih je svojem ljubimcu in ta jih je zastavil. Cela stvar pa je prišla na svetlo in Korašina je že pod ključem. — Zdaj je čas za kolesarjenje in zato se kar zapored kradejo kolesa. Zadnji čas so se v Mariboru izvršile kar tri tatvine s kolesi.

Porotne obravnave v Mariboru so se pričele dne 8. junija. Dne 8. jun. se je moral zagovarjati 38letni Mat. Prah, uradni sluga v Mariboru, rodod iz Sv. Križa, zaradi zlorabe uradne oblasti in goljufije. Bil je oproščen. — Dne 9. junija je stal pred porotniki Lovrenc Belec, bivši pismonoša pri Sv. Juriju ob Ščavnici zaradi zlorabe uradne oblasti, poneverjenja in goljufije. Bil je obsojen na 10 mesecev ječe. — Danes dne 10. je pred porotniki Ivan Slaček in Jož. Breznik zaradi posilstva in goljufije; dne 12. jun. Franc Urh uboj in Alfred Moser goljufija in krada; 13. jun. Janez Makotter uboj, Aleksander Schenk in Ana Jelovšek požig; 15. junija Jožef Šalamun umor.

Iz pošte. Poštna oddajalnica Sv. Jernej pri Pristovi se bo odslej imenovala: Zibika.

Iz šole. Dvorazrednica na Runču se razširi v trirazrednico. Prestavljen je nadučitelj g. Osvald Pustišek iz Koprivnice v Ostrovco pri Št. Juriju ob Taboru, učitelj g. Viktor Gatti iz Hrastnika v Št. Jurij ob Pesnici. V pokoj je stopila učiteljica Franciška Vencovski v Rogatecu.

Volitve v Slov. Bistrici. O volitvah v okrajni zastop slovenjebistriški bomo prinesli še mnogo zanimivosti. Danes omenjamo, da sta z Nemci volila tudi Francelj iz Poljčan in Auer iz Črešnjevca. Volitve v okrajni zastop niso dale miru tudi mariborskemu trgovcu z železnino, Frangežu v gosposki ulici. Priskrbel si je celo pooblastilo ter volil proti Slovincem! Ta trgovec živi popolnoma od Slovincem! Ako bi ga pustili kmetje s Pohorja, iz Hoč, Slivnice, Rač itd., bi se mu ne godilo tako dobro kot danes. Mož pa se ne briga nič za to, da ga živijo Slovenci in voli brez skrbi proti njim. Da, še več! Gospa poslanca Robiča je posredovala pri Frangežu, naj ne voli proti Slovincem. Frangež pa se ni udal, ampak povedal je to »Marburgarici«, ki sedaj nesramno napada blago gospo! Slovenci si hočemo zapomniti, kako Frangež, trgovec z železnino v Mariboru, gosposka ulica, pri volitvah postopa proti nam!

Stanovsko pri Poljčanah. Naš nadučitelj v Poljčanah je rojen Slovenec, a deluje pa povsodi za nemškutarstvo. Zdaj se trudi, da bi ponemčuril našo šolo. Zato pobira podpise okoli po občinah. Slava nekaterim odbornikom, ki niso hoteli podpisati nadučiteljevega moledovanja. Proti nakanam naučiteljevih vlada tukaj v odločnih slovenskih krogih veliko ogorčenje. Bil je tukaj narodnostni mir, g. nadučitelj ga s svojim postopanjem kali. Kmalu si bosta stali vsled njegove krivde dve stranki nasproti, ki se bosta bojevali na smrt in življenje. Kaj poroče k temu okrajni šolski svet? Ali smo dobili zaradi tega nadučitelja sem, da bi ustvarjal strankarstvo med nami, ali da nam mirno in vestno poučuje otroke? Naj mu okrajni šolski svet pošteno pove svoje mnenje. Za nemškutarjenje v Poljčanah ne sme biti prostora!

Lep samoslovenski krajevni napis ima občina Murski vrh in Zasadi pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Tako je prav! Saj tudi v nemških pokrajinah nimajo za tiste, ki nemški ne razumejo, drugojezičnih napisov. — Nikdo se ne čudi, da slaptinski Püconja, Marinič in Krštenjak zajemajo svojo modrost

iz predalov ptujskega »krepesala«. Pač pa je to čudno, da Križaničev Zepek, kateremu so baje rajni g. kanonik plačali »Slov. Gospodarja« za pet let naprej, tako rad podiha smrdljivega »Štajerca«.

Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju so pokopali na binkoštni pondeljek 1. t. m. 75letnega spoštljivega moža: Jurja Lenart. Nosil je s častjo sedem let cesarsko suknjo, bil v viharnem letu 1848 med avstrijskimi vojaki, ki so po dolgotrajnem obleganju prodrli v najmočnejšo ogersko trdnjavo Komorn in kot vojak prehodil večji del prostrane Ogorske. Po dovršeni cesarski službi je postal v svojem rojstnem kraju skrben gospodar in vzgleden krščanski oče. Lep vzgled očetov je vspesno uplival na vzgojo njegovih sedmero otrok. Štiri hčere so se posvetile delom usmiljenja do bližnjika ter služijo zdaj kot čč. usmiljenke v prid človeštva širom sveta, namreč: č. sest. Antonia v hiralnici v Ljubljani, č. sest. Florjana kot prednica v primasovi bolnišnici v Ostrogonu na Ogorskem, č. sest. Juljana v francoski sirotišnici v Carigradu na Turškem in č. sest. Špecioza v vojaški bolnišnici na Dunaju. Dve hčeri, Treza in Ivana sta se omožili. Prva je šla s svojim možem Rodošekom v Severno Ameriko, druga, omožena Drevenšek, je gospodinja na očetovem domu. Edini sin Martin pa zdaj vrlo deluje kot kapelan v Št. Ilju pod Turjakom. Da! Bog Slovincem še mnogo enakovrlih očetov, rajnemu Jurju pa večni mir.

Umrla je na Zdolah pri Kozjem dne 3. junija dninarica Neža Bobek nad 60 let stara. Rajna je bila spovedana v petek, dne 29. maja ob 9. uri zjutraj, umrla v sredo, dne 3. junija ob 9. uri zjutraj, pokopana je bila v petek, dne 5. junija, tudi ob 9. uri zjutraj. Redki slučaj je to! N. v m. p.! — V Radenskem vrhu pri Kapeli je umrla dne 26. vel. travna blaga deklica Vogrinčeva Barika. Počivaj v miru!

Hudourje. Dne 7. junija ob 3. uri popoldan je pridivjalo strašno hudourje z nalivi in z drobno točo okrog Kozjega in Zdol. Drobna toča je kar pobelila kakor po zimi sneg. Škoda je precejšnja!

Samomor. Dne 3. junija se je ustrelil delavec Potočnikove tovarne v Slovenjgradcu Janez Zajner, rodod iz Kokarij. — Mizar Mat. Stiberc, doma iz Frankovec, okraj Ptuj, je dne 6. t. m. v Judenburgu skočil v Muru ter izginil v valovih.

Ogenj. Dne 28. maja zvečer je naedenkrat začel biti plat zvona pri Sv. Miklavžu v Polju, da gori. In res, grozni plamen se je dvigal z močnim žarom daleč na okolu na Vrhu pri posestniku Antonu Jagrič. Ogenj mu je upepelil hišo in vso hišno opravo; drug gospodarstvo poslopje so rešili. Da ni bilo vetra, Bogu in sv. Florjanu se je zahvaliti, drugače bi bila cela vas Vrh pogorela, ker se skoraj poslopje poslopja drži. Požarna bramba in drugi ljudje so bili hitro na mestu, da so ogenj omejili. Kako je ogenj nastal, se gotovo ne ve, najbrž po neprevidnosti domačih. Posestnik ni zavarovan. — Na binkoštno nedeljo, dne 31. maja med prvim in drugim sv. opravilom so se užgale saje v dimniku gostilne Franca Guček v Kozjem, ter gorele z groznim plamenom švigajočim semintja, skoraj celo uro. Velika nevarnost je pretila trgu Kozje, ker so okrog hiše in hlevi s slamo in škodljami kriti in ker je goreči pepel od saj po njih letel. Neumorna požarna bramba je hitro ogenj obkolila in posegla pravočasno vmes, da se ni razširil. Drugače bi bil en del trga uničen. Požarni brambi srčno hvalo za neumorno delovanje in trud. — V Janževem vrhu v Ribnici je Ignacu Kajzar p. d. Lesjaku zgorelo 5. t. m. vse gospodarsko poslopje z vso vredbo, strop, vozovi itd. ter nekaj svinjaka. Rešili so le samo živino, ker ljudje niso bili doma ampak na delu in vode ni blizu. Škode je na 4000 kron, a zavarovalnina bode menda komaj znesla 1000 kron. Hlapcem je zgorela vsa obleka, razun tega kar so imeli na sebi

in enemu še 20 kron denarja. Dne 28. maja je zgorel mlin in hišno poslopje Ivana Smečrečnika v Gornji Polskavi.

Utonil je v Dravi 13letni hlapček Fr. Smirmaula v Dogšah, Ivan Brodnar, ko se je kopal. Truplo so že našli.

Ptujske novice. Hlapec Kranjc iz Polensaka je pri vrtnarju Topičniku ukradel kumaro, na kar ga je policija vjela. Ali Kranjc se je branil s toliko silo, da so ga morali vkleniti ter na vozu odpeljati v zapor.

Celjske novice. Županom v Celju je zopet izvoljen železninar Julij Rakuš, namestnikom njegovim odvetnik dr. Jesenko.

Slovenski čebelarški tečaj. Vspored čebelarškega tečaja dne 28. in 29. jun. t. l. pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Predvečer (27. jun.): Vsprejem iz daljave došlih vdeležencev v gostilni g. Tom. Toš-a (tik cerkve). 28. jun. Predpoldnem: Od 8.—10. ure predavanje v soli; od 10.—12. ure razkazovanje djansko in v besedi na čebelnem stališču g. J. Matjašič-a. Popoldne: Od 2.—4. ure predavanje; od 4.—6. ure prakt. razkazovanje na čebelnem stališču prireditelja. 29. junij: Predpoldnem: Od 8.—10. ure predavanje; od 10.—12. ure čebelarška opravila na čebelnem stališču g. Jož. Jurančič-a. Popoldne: Od 2.—3. ure znanstvena razstava: Napačni nazori in krivi nauki na polju čebelarstva. Od 3.—4. ure zborovanje in posvetovanje glede čebelarške organizacije za Spodnje Štajersko. H koncu zabavni večer z blagovoljnim sodelovanjem vrlega domačega pevškega zbora. — Opomba povodom prihranitve mnogih nepotrebnih odgovorov: Vdeležbo treba le naznaniti, ne pa za sprejem prositi, kajti vsakemu je pristop prost. Nujno se prosi, da vsakdo naznani vdeležbo prireditelju do 20. junija, da se zamore preskrbeti pripraven prostor in sploh vse potrebno ukreniti. Pri Sv. Andražu je tačas samo ena sv. maša in sicer zjutraj ob 6. uri; bolj oddaljeni vdeleženci toraj naj pridejo že na predvečer, da tečaj ne bo v verski dolžnosti nikogar oviral. Najbližnja železnična postaja je Ptuj, od koder je še blizo 3 ure peš hoda, sicer po jako dobri cesti; razun tega je zveza vožne pošte vsak dan iz Ptuja ob 1. uri popoldne. Kakor dosedaj že kažejo oglasi, bodo zastopani čebelarji iz vseh krajev Slov. Štajerske; vsi tedaj, tudi že stareji in skušeni čebelarji, kojim je napredek in povzdiga slovenske čebeloreje na srcu, pridite radi vsaj 29. junija se posvetovat o važnih zadevah naše čebeloreje; začetniki pa in manj vešč čebelarji, zlasti iz onih krajev, kjer je še čebeloreja na nizki stopinji, pridite pogledat, kako se čebelarji po novejem načinu in z boljšim vspehom, ter nabirat znanosti v tej že od najstarejih časov tako priljubljeni panogi kmetijstva! — Na veselo svidenje! — J. Jurančič.

Prijeti roparji. Roparji, ki so zadnji čas strašili po Štajerskem in Kranjskem, so imeli svoj glavni sedež v Laškem. Njihov vohun je hodil okoli preoblečen v berača. Dne 1. junija je prijelo orožništvo člana te družbe Vincenca Voga, katerega dolže tudi nekega umora. Dalje so prijeli v Rečici pri Laškem znanega berača Franca Kolariča, ki je že pripoznal, da je bil roparjem za vohuna. Kolarič je povedal, da je bil načelnik tolpi neki Umek, sodruga pa neki Meglič in Slaneg. Vsi so imeli pri sebi pištole. Megliča in Slanega imajo tudi že pod ključem. Sedaj še ne vedo, ali so to Kranjci ali Hrvatje. Za drugimi člani te roparske družbe pozveduje orožništvo.

Sevnica ob Savi. V tovarni za kopita je delavcu Jožetu Raku odrezalo dva prsta. Ponesrečenca so prenesli v brežiško bolnico.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Brezno 10 K, Marenberg 16 K, Sv. Miklavž nad Laškem 7-50 K, Storcei 18 K, Sv. Barbara pri Mariboru 40-40 K, Črnagora 9 K, Selnica nad Mariborom 10 K,

Rečica 14:34 K, Konjice 78:76 K, Prihova 22 K, Slov. Bistrica 10 K.

Duhovniške vesti. Č. gosp. Janez Ilc, kaplan v Podsredi, je prestavljen v Koprivnico, č. g. Alojzij Kramaršič iz Jarenine k Sv. Marku niže Ptuja. Č. gosp. Avg. Jager, kaplan pri Sv. Marku je stopil zaradi bolehnosti v začasen pokoj in se naseli v Jarenini.

Nova knjiga. V naši tiskarni je ravno kar izšla nova knjiga: Vrtec sv. devištva ali Nauki za mladenke. Sestavil Martin Jurkovič, kn. šk. svetovalec in župnik pri Sv. Petru blizu Maribora. Cena knjigi 3 K, s pošto 3 K 20 v. Knjiga je prirejena za voditelje Marijinih družb. O vsebini izpregovorimo, ko knjigo prečitamo.

Sv. Trojica v Slov. gor. Na praznik Marije Pomočnice, dne 24. majnika smo imeli tukaj izvanredno slovesnost. Vršilo se je blagoslovljenje in kronanje prenovljenega kipa lavretanske Matere Božje. Ob dveh popoldne so preč. P. definator Nikolaj ob asistenci redovnega osovja pri Perkovi kapeli blagoslovili podobo, od koder je nosilo kip Matere Božje šest belo oblečenih deklic v župno cerkev. V popolnem številu ste bili zastopani obe družbi, fantovska in dekliška z družbenimi znaki in zastavami. Pri slavnostnem govoru preč. P. definatorja, v katerem je proslavjal lavretansko Mater Božjo, se je razsolzilo marsikatero oko. Ta slovesnost bo nam ostala v vednem spominu.

Slavnost vlaganja temeljnega kamena za novo župniško cerkev v Zalcu se je preteklo nedeljo prav veličastno izvršila. Pri dohodu, premil. kneza in škofa Mihaela, katerih je spremljal kanonik M. Matek, ob navzočnosti mnogobrojnega vernega ljudstva, so najprisrčneje pozdravili na kolodvoru domači g. župnik Matija Koren in starogrof Jurij Salm, pri slavoloku pa župan g. Širca, načelnik stavbinega odbora g. Roblek in v imenu šolske mladine neka učenka. Zvečer je trg priredil krasno razsvetljavo, katero so si prevzvišeni nadpastir sami ogledali in se je vidno vradostili. Pri tej priložnosti je tudi cerkveni pevski zbor zapel nekaj mičnih pesmic. Drugi dan, na praznik sv. Trojice, so premil. knez in škof najslavesneje po navadnih obredih blagoslovili temeljni kamen, v prelepi slavnostni, prav primerni in globoko v srce segajoči pridigi razložili pomen slavnosti ter s pontifikalno sv. mašo in nadpastirskim blagoslovom sklenili za celo žalsko župnijo zelo pomembno slavnost.

Društvena poročila.

Velika narodna veselica v Mariboru. Res, velika je bila ta veselica, velika, ker se je nudilo gostom mnogo zabave in veselja, velika pa tudi, ker je bila izvanredno dobro obiskana. Nad 2000 ljudi je prihitelo zadnjo nedeljo v Maribor na narodno veselico. Z Narod. doma je vihrala poleg cesarske slovenske zastava ter pozdravljala v celih trumah prihajajoče goste. Narodnozavedni fantje iz okolice pripeljali so se na lepo okrašenih vozovih v mesto. Nemci niso izživali in tako je bil pri dohodu, med veselico in pri odhodu gostov najlepši red. Največ užitka je dajalo gostom krasno petje skupnega zbora kakor posameznih zborov. Skupni zbor je vodil č. g. Al. Čížek. Pesem »V Črnem grabnu« z divnimi solospeli gospe Šunkove in gdč. Gabrovec se je morala ponavljati. Nastopil je tudi pevski in tamburaški zbor društva »Maribor«, jareninsko pevsko društvo in pevsko društvo iz St. Jurija ob Ščavnici pod spretnim vodstvom č. g. Bosine. Društvo »Maribor« je po svojih nastopih že dobro znano, jareninsko in sentjursko pevsko društvo si je pa ta večer osiguralo slavno ime. Posebno pohvalno je še omenjati sentjursko pevsko društvo, ki je moralo storiti tako dolg pot, da požrtvovalno sodeluje pri veselici. Našemu ljudstvu sta zelo ugajala ta dan tudi jugoslovanski muzej in menažerija. Tukaj je bilo pač mnogo

za smeh! Prijatelji dobre kapljice so se pridno zbirali pri »Virus zlahtne kapljice« in »V Peklu«, kjer so ljubeznjive gospe in gospice rade postregle s sladkim vinskim sokom. Kdor je hotel zvedeti kaj o bodočnosti, se je oglasil pri skrivnostnih čarovnicah ter si dal natočiti za kako skrivno bol zdravilnih kapljic. V Narodni kavarni se je zbirala gospoda ter se zložno naslanjajoč na divane srkala kavo, čaj in druge enakovredne tekočine. V cvetličnjaku si videl in dobil najlepše cvetlice. Jedila in slaščice so bile že itak dobre, tem boljše pa, ker so ti jih prijazne gospe in gospice ponujale z vso lastno jim ljubeznivostjo. Pošta je delovala točno in neumorno, srečolov je prinesel marsikateremu lep dobitke in srčno veselje, lovci pa so si hodili po zlate kolajne na streljišče. Največje in najbolj šumno veselje pa je vladalo v planinski koči, ki jo je s sodelovanjem g. Pintariča tako izbornostvarila naša dravska planinska podružnica. Zal, da so brhke planšarice že ob mraku zapustile planine in lepo planinsko kočjo in se oddaljile v spodnje, toplejše kraje. Stolp Narod. doma je nosil ta dan ponočno ime Triglav in marsikateri gost je hribolazil na njegov vrh. Za zabavo je skrbela tudi neutrudna slavna celjska narodna godba. Veselica je uspeša krasno. Gosti so se dobro zabavali, prireditelji pa so tudi zadovoljni z lepim dobičkom, ki se izroči družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Zgodovinsko društvo za Slov. stajersko je imelo dne 28. majnika svoj prvi občni zbor. V odbor so izvoljeni naslednji p. n. gg.: Matej Slekovec, župnik pri Svetem Marku, predsednik; ravnatelj H. Schreiner, podpredsednik; profesor Fr. Kovačič, tajnik; odvetnik dr. Rad. Pipuš, blagajnik; profesor Avg. Stegenšek, knjižničar in arhivar. Odborniki: kanonik M. Matek, prof. A. Kaspret v Gradcu, M. Ljubša, kazniški duhovnik v Gradcu, prof. J. Košan v Mariboru, prof. Josip Kozuh v Celju, prof. Ferd. Majcen v Ptuj. Za namestnike so pa izvoljeni: prof. Iv. Vreže, prof. K. Vrstovšek, prof. Gabrijel Majcen, vsi trije v Mariboru. — Društvo izda še letos neko publikacijo o domači zgodovini in jo podari svojim udom. Sklenilo se je tudi, naj se občni zbori vrše po raznih spodnještajerskih, zgodovinsko znamenitih mestih in trgih ter se ob tej priliki prirede tudi poljudna zgodovinska predavanja. Prihodnje leto se vrši občni zbor v staroslavnem Celju. Društvo čaka ogromno dela. Skrbelo bo, da se zanimanje za zgodovino zanese v širje sloje in s tem vzbudi narodova samozavest, po mogočnosti bo zbiralo in izdajalo še neobjavljeno arhivalno gradivo, vodilo bo izkopavanje mnogoterih grobišč na Spod. Štajerskem. Na Kranjskem se je v tem oziru že veliko storilo, na Štajerskem je pa to bil doslej skoro izključni monopol Nemcev. Skušalo bo tudi ustanoviti knjižnico, katero tako težko pogrešamo na Spod. Štajerskem. Dela bo torej dovolj. Naj tedaj omikani Slovenci priskočijo društvu v pomoč, da bo moglo izvrševati svojo veliko kulturno nalogo, pristopajoč kot redni (100 K za vselej ali 5 K na leto) ali vsaj podporni udje (s kakršnokoli svoto), naj mu pošiljajo primernih knjig ali starin ter poročajo o raznih najdbah in izkopinah. Tudi v narodopisu bo društvo skušalo vsaj deloma vresničiti oni načrt, ki ga je podal leta 1896 v Letopisu Matice Slov. g. dr. Murko.

Štiriperesna deteljica. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici so štirje mlad niči, iskreni prijatelji, stopili v ožjo zvezo in ustanovili deteljico. Njih rodoljubje nam je porok za dobre uspehe. Tudi so novo živahnost vlili s svojo šaljivostjo in dovtipnostjo v bralno društvo. Kakor se kaže, prirede nam v kratkem veselico s šaljivo vsebino. Natančneje se bo še naznanilo. Mladi deteljici krepki: Bog jo živi!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Veselica mladega pevskega društva »Zvon« 7. t. m. bila je krasna. Udeležba je šolsko dvorano napolnila do zadnjega kotiča. Vkljub deževnemu popoldnevu videli smo ljube goste iz

Ormoža in Ljutomera. Veselico je otvoril predsednik g. Pajtler. Pozdravil je goste ter v kratkih besedah razložil pomen društva in veselice. Pevske točke — ne ravno lahki komadi — izvajale so se prav dobro. Vsa čast gre pevovodji neutrudljivemu učitelju g. M. Vršič-u, ki je v kratkem času vzgojil okoli 18 mladeničev za tako umetno petje. Cestitamo!

Iz Marije Puščave. Preč. g. kanonik dr. M. Matek, predsednik »katol. delavskega društva v Mariboru« je daroval tukajšnjemu »katol. delavskemu društvu v Puščavi« 40 K podpore in dvakrat opravil sv. opravilo za tukajšnje katol. del. društvo. Za te dobrote mu odbor izreka najprisrčnejšo zahvalo.

Katol. delavsko društvo v Puščavi priredi dne 29. junija izlet k Sv. Lovrencu nad Mariborom.

Slovensko pevsko društvo »Zvon« pri Sv. Miklavžu bl. Ormoža, priredi v nedeljo, dne 14. junija veselico s petjem in gledališko igro: »Pravica se je izkazala« in prosto zabavo. Začetek po večernicah. — O d b o r.

Bralno društvo Kapelsko izjavlja veleč. g. Matiji Zemljiču za velikodušno darovanih 5 K, iskreni: Bog plati!

Iz drugih krajev.

Izgon menihov. Brezverna francoska vlada bo izgnala vse menihe iz svoje države. Vsled tega bo 250.000 bolnikov, starčkov in revežev, katere so do zdaj z vsem preskrbovali samostani, morala sama prevzeti v svojo oskrb. V samostanskih šolah se je brezplačno podučevalo 1.600.000 otrok. Za te bo morala vlada sedaj nastaviti posvetne učitelje in zidati šolska poslopja. Posledica tega je, da se bodo takoj prvo leto, ko so menihi izgnani, povišali državni stroški za 330 milijonov frankov. To imajo francoski davkoplačevalci iz tega, ker jim je brezverna vlada izgnala menihe iz dežele.

Vina iz Laškega se je l. 1902 pripeljalo v Avstrijo 610.549 meterskih stotov v vrednosti 13.432.078 kron. Proč z vinsko klavzulo! Poslanci, pozor!

Pomembne vesti. V Novem Sadu se je ustanovil srbsko-hrvatski odbor, ki hoče z makedonskim odborom vprizoriti splošno slovansko gibanje na Balkanu. Gibanje, ki se sedaj širi po Hrvatskem, je prestopilo že v Bosno, ker se prebivalstvo navdušeno zavzemlje za Hrvate. Po Dalmaciji je vse napeto.

Po Italiji se vrše po raznih mestih hrupne, protiavtstrijske demonstracije. Na tisoče ljudstva demonstrira proti Avstriji, ker je bilo nekaj laških visokošolcev v Inomostu nekoliko od nemških dijakov natepenih. Po ulicah sežigajo avstrijske zastave. — Res prijetne zaveznike imamo!

V čolnu v Avstralijo se meni prepeljati iz Londona v juniju baron M. E. Waron, doma iz Avstralije. Čoln je dolg 360 metra in je nalašč za to pot konstruiran ter tako zavarovan, da se nikakor prevrtni ne more. Baron je že več tako drznih voženj naredil. Kot 20 letni mladenič se je sam prepeljal iz Neufundlandije na Angleško v majhnem čolnu.

Grozna nesreča na železnici. Na binkoštno nedeljo zvečer okoli 10. ure dogodila se je na železnici med Trzičem in Devinom strašna nesreča. Padel je namreč pod vlak neki gospod in ga je vlak grozno razmesaril. Njegovo truplo našli so, ko so vstavili vlak, prerezano čez polovico ter glavo popolnoma zmečkano. Zgodilo pa se je baje tako-le: Omenjeni gospod odpeljal se je v nedeljo zvečer iz Gorice proti Trstu z vlakom, ki odhaja iz Gorice ob 8.38 min. zvečer. Opomniti je treba, da so bili ta dan vsi vlaki prenapolnjeni z izletniki, vračajočimi se v Trst in na druge kraje, iz Gorice. kakor tudi iz drugih furlanskih mest in krajev. Iz-

letniki pa so se čez dan dobro najedli in še bolj napili, tako, da je v vseh železniških vozovih vladal strašen živzav. Kričali so, peli in žvižgali po vozovih, tako, da je bilo za treznega človeka prava muka, voziti se s takimi ljudmi. H kričanju in k petju pridružilo se je v vozu, v katerem se je vozil omenjeni gospod, tudi hreščanje močne harmonike. Gospod ni mogel več prenašati tega hrupa, izstopil je iz kupeja na hodnik ter hotel prestopiti v drugi voz, misleč, da je drugi voz tako združen s prvim, kakor je to navada pri sedanjih modernih vozovih s hodnikom. Ker je bil pa drugi voz jeden izmed starih vozov, bilo je med njim in med prvim vozom nekoliko praznote, in skozi to praznoto padel je nesrečnež pod vlak. Njegov krik je slišal sprevodnik, ki je dal takoj znamenje, da se je vlak ustavil, ali bilo je prepozno, kajti slo je med tem časom čez nesrečneža že nekaj vozov, tako, da so ga našli, ko se je vstavil vlak, v onem stanu, kakor smo že prej zgoraj omenili. Sodna komisija, ki je prišla okoli jedne ure popoldne na lice mesta, je našla pri pokojniku denarnico z denarjem, zlato uro z zlato verigo in več vizitnic. Prepričala se je kmalu, da je nesrečnež g. dr. Karol Heinzl, očesni zdravnik iz Trsta. Pokojni dr. Heinzl je spremljal, kakor je zdaj znano, svojo soprogo, ki mu je pred kratkim časom povila prvega sinka, v soboto v Solkan, kjer je najel neko vilo za poletni čas. Dr. Heinzl je prišel šele pred nekaj leti v Trst in se je nastanil tam kot očesni zdravnik. Ker je bil jako spreten in je bil poleg tega tudi jako vesten in ljubeznjiv, pridobil si je v Trstu splošno spoštovanje in je imel tudi vse polno dela. Klicali so ga prav pogosto tudi v Gorico in je bil posebno dober prijatelj g. dr. Rojica. Pred nekoliko leti poročil se je v Trstu z gđc. Emo Conciani, ki mu je, kakor smo omenili poprej, pred kratkim časom povila sinka. Ta nesreča napravila je globok vtis na vse one, ki so pokojnika poznali.

Pravljica o Resnici. V nebesih so imeli velikansko slovesnost, ne vem, kaj je že bilo, a to vem, da je bilo nekaj izvanrednega. Poleg ogromne neštete množice svetnikov in svetnic ter angeljev vseh deveterih korov prišle so k tej slavnosti vse čednosti in kreposti. Junaška Vera se je postavila poleg mogočne Ljubezni, ljubeznjiva Krotkost stopala je zraven tako malo poznane

Hvaležnosti in tako dalje, kdo bi jih vedel vse naštetih! A predno se je pričela slavnost, je eden nadangeljev še enkrat pregledoval, je-li vse v redu. Pa ni bilo. Nekoga je manjkalo. Čudno, da v nebesih kdo zamudi! To se sme primeriti samo na zemlji kje, in še tam ni lepo, a v nebesih? Ne, kaj takega se še ni pripetilo! »Kje je hčerka božja, Resnica?« slednjič zakliče nadangelj. »Ako nje ni, ne smemo in ne moremo pričeti.« Vse se spogleduje in gleda krog sebe, kje da je Resnica. Kar se zasliši droben, slab glasek. »Tukaj sem.« Gredo za glasom in tam v kotu leži Resnica, pa, za božjo voljo, kakšna je! Umazana, raztrgana, raztepena, vsa v ranah in oteklinah. »Kaj se ti je zgodilo?« povprašujejo jo sočutno. »Peljite me h gospodu Bogu«, poprosi revica. Skoro bi se je bil ustrašil Bog, ko jo privedejo predenj, smilila se mu je. »Kaj vidim? Hčerka moja, Resnica, pa taka? Kaj nisem ukazal ljudem tam doli: »Ljubite Resnico, hčerko božjo?« »Vem, kako se ti je godilo, a povej, da tudi slišijo drugi.« In Resnica uboga začne pripovedovati: »Slabo se mi je godilo na zemlji, prav slabo. Kamorkoli sem prišla, povsod so me zapodili. Veliki gospodje in mogočnjaki sveta so se me grozno bali, nihče jim ni smel govoriti, kakor sem ga jaz naučila, če ne je zgrabil glavo ali pa vsaj službo. In če sem stopila prednje se v tako lepi oblieki, rekli so, da sem grda, surova, neolikana, žaljiva in zapodili so me, poklicali pa v svojo službo Laž. A tudi prosti, nizki me niso marali, dejali so, da je prehuda sužnost, ako mene ubogajo, oni da hočejo biti prosti, in Laž jim jo obetala prostost, in morala sem iti. A branila sem se, zato pa se mi je tako hudo godilo. Tisti, ki so se prilizovali mogotcem, in oni, ki so pri ljudstvu iskali hvale in priznanja, so me zatajili, mojo lepo obleko so mi vzeli po sili, vanjo oblekli Laž, njeno oblačilo pa meni nadeli. In marsikdo ni vedel, pri čem da je. Zaradi mene so ljudi morili na vse načine in jih vklepali v verige, in kmalu me ni nihče več hotel poznati in sprejeti. Tudi v posta-

vah nisem imela dosti prostora, ker so tudi tu zlasti po nekaterih deželah mi zavijali vrat nekaterim izvoljenim na ljubo. Knjige in časopisi, ki so mene branili, leže v prahu in pozabljenosti, nihče jih ni maral. Umetnost tudi ne mara več zame. Kadar so me zagovarjali pridigarji in me priporočali, so si ljudje ušesa tiščali in bežali pred menoj. Samo otroci so me še nekoliko cenili zaradi nedolžnega srca. Da, prišlo je tako daleč, da sem smela biti le še v družbi pijancev, tam me niso oreganjali. A tu vendar zame ni dostojen prostor, in zato sem prišla v nebesa nazaj, a tam v kotu pri vratih sem omagala. To je moja povest. In od tedaj pride Resnica le po redko z nebes in na svetli dan. Redka je in skoro nepoznana. Šopirijo se pa Laž in Zmota ter Slepništvo in Lokavost, bujno poganja njih veter in vdušila bo skoro vso srečo, poštenost in blagostanje, ako spet kmalu ne nastopi Resnica združena s Srečnostjo, a tudi s Previdnostjo.

Za pogorelce v Slov. Gradcu so darovali slovenskemu podpiralnemu odboru p. i.: Dr. Juro Hrašovec v Celju 40 K, Posojilnica v Celju 200 K, Hranilno in posojilno društvo v Ptuju 100 K, dr. Jurčela 10 K, Lončarec & Havelka 5 K, D. Zupančič 5 K, J. Zelenik 10 K, V. Bezjak 1 K, dr. Stuhec 2 K, J. Muršec 1 K, M. Lorber 1 K, A. Pintarič 2 K, Železnik 1 K, J. Peteršič 1 K, F. Skuhala 1 K, Planinšek 2 K, dr. Brumen 5 K, J. Slavinec 1 K, dr. Čuček 3 K, S. Ožgan 2 K, dr. Horvat 5 K, J. Kaukler 2 K, M. Cilenšek 5 K, Neimenovani 2 K, Kolarič 20 vin.; vsi iz Ptuja.

Nadalje so darovali še sledeči učenci na deželni vinarški šoli v Mariboru: Jožef Voloj od Sv. Bolfenka pri Ormožu 1 K, Alojzij Ostruh iz Ruš 1 K, Ljudevit Fluher od Sv. Petra pri Mariboru 1 K, Jožef Volfinger od Sv. Lenarta v Slov. gor. 1 K, Matevž Lukman od Sv. Bolfenka pri Ormožu 1 K, Neimenovan iz Ponikve 1 K, Neimenovan iz Črečin pri Vojniku 40 h, Ignac Vijaško od Sv. Lenarta v Slov. gor. 40 h, Janez Janežič iz Ormoža 40 h, Janez Kobale iz Slov. Bistrice 40 h, Jožef Zidarič iz Ormoža 40 h, Matija Solobir iz Planine 40 h, Martin Pungel iz Sevnice pri Mariboru 40 h, Franc Kraner, oskrbnik 10 K.

Loterijske številke

Gradec 6. junija: 55, 40, 57, 88, 48.
Dunaj 6. junija: 1, 34, 64, 36, 86

Društvena naznanila.

Dne 14. junija: »Katol. braln. društva v St. Juriju ob juž. žel.« veselica v prostorih gosp. Al. Nendl s tamburanjem, petjem in gled. predstavama.
»Kmet. braln. društva v Hajdini pri Ptuju« gled. predstave s petjem, tamburanjem na prostem pri cerkvi. Začetek ob 3. uri.
»Braln. društva na Dobrni pri Celju« občni zbor »Dekliške zveze«, govor in gled. igra. Začetek ob polu 4. uri popol.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Proda se.

Hiša z gospodarskim poslopijem, vrtom za zelenjavo, studencem in 1/4 oralom njiwe, se po ceni proda v Radvanjski ulici št. 51, Novavas pri Mariboru. 281 6-3

Nova hiša v Mariboru s 6 stanovanji in celo hišno pripravo, na prijetnem prostoru z letnim dobičkom 500 glid. se proda po zelo niski ceni. Naslov pove upravnistvo. 212 8-7

Dva parcelirana stavbišča v Du-hatchstrasse v Mariboru, m² po 4-5 glid. se proda. Naslov pri upravn. 255 6-5

Lepo posestvo, dva nova poslopja, lep sadonosnik, 2 orala zemlje, se proda za 8000 K v Spod. Poberžah štev. 75 in 76 pri Mariboru. 288 3-3

Lepo posestvo, vrt za zelenjavo, sadonosnik in gozd, vsega skupaj okoli 8 oralov, se proda za 10.000 K v Spodnjih Poberžah št. 46 pri Mariboru. 287 3-3

Mala, lepa hiša z velikim vrtom je po ceni na prodaj. Vpraša se naj v gostilni Reibenschuh na Poberžah pri Mariboru. 282 3-8

Dobro ohranjeni šivalni stroj za čevljarje se jako po ceni proda pri hišnem oskrbniku na glavnem trgu v Mariboru. 292 2-2

Prodaja posestva na Pobrežju pri Mariboru, 5 jehov doraščene gozda,

sadovnjaka s hišo in gospodarskim poslopijem v dobrem stanu. Hiša ima 4 sobe, kuhinjo s štedilnim ognjiščem, klet itd. Cena 4000 glid., 1500 takoj, drugo se lahko po dogovoru v obrokih izplača. — Pojasnila daje Franc Selinšek, tržaška cesta št. 59, Maribor. 314 1-1

Lepa kmetija, blizu cerkve in okrajne ceste, je iz proste rok na prodaj. Hiša je zidana in z opeko krita, gospodarsko poslopje je zidano in s slamo krito. H kmetiji spada precej dobro obdelanih njiv, veliko travnikov z dobro, sladko krmo, imenitnih pašnikov, lepih gozdov in dvojnih dobro obdelanih goric; tega posestva je v stari meri kakih 45 jehov. Na vseh teh posestvih stoji štiri hiše in pa tudi 20 glav živine z vso gospodarsko opravo, kakor: vozovi, plugi, brane itd. Ta kmetija je na prodaj le do polovice meseca junija. Kupna cena je nizka in ugodna. Kje, pove upravnistvo. 302 1-1

Koslafska dobra ruda. Kdor potrebuje mlinski kamen, drobnega, srednjega, debelega, naj se ustmeno ali pa pismeno oglasi pri Francu Lukovnjaku v Okoslavcih pri Radgoni, kamnov je dosti izgotovljenih. Veznina stane 1.80 glid. 312 2-1

Posestvo se proda z 2 hišama, stavbiščem in vsemi priteklinami. Vpraša se pri lastniku g. Karolu Koren, Razvanje št. 14 pri Mariboru. 305 2-1

Posestvo Josipa Wein v Strihovcu pri St. Ilju v Slov. gor. se takoj proda pod ugodnimi pogoji; ono obsega 5 do 6 jehov, polovica je vinograda, polovica pa sadovnjaka, polja in travnikov, hiša je še skoro nova, ima 5 sob, kuhinjo s štedilnim ognjiščem, srambo za jedila, klet in verando. Pripravno za letovišče. 10 minut od postaje St. Ilj. Pismene ponudbe na lastnika Jos. Wein, Puntigam pri Gradcu. — Proda se mlin na valarje z okoli 5 jehov njiv, travnikov in sadovnjaka. Mlin je novo opravljen, hiša skoro nove. Proda se pod jako ugodnimi pogoji. Oddaljen je 10 minut od postaje St. Ilj v Sl. gor. Pismene ponudbe na Jos. Wein v Puntigam pri Gradcu. — Posestvo v Strihovcu pri St. Ilju v Slov. gor. Jos. Wein, 10 minut od postaje St. Ilj, okraj Maribor, se proda z okoli 10 jehov njiv, travnikov, sadonosnika in gozda; novo predelan vinograd. Vse to re pod jako ugodnimi pogoji proda. Pismene ponudbe na J. Wein v Puntigam pri Gradcu. — Dalje se proda hiša z gospod. poslopijem s 4 do 5 jehov njiv, travnikov, sadovnjaka in vinograda po niski ceni. Kupi se lahko z zgoraj omenjenim posestvom. 315 2-1

Proste službe.

Krojaški pomočnik se sprejme takoj pri Simonu Mayer v Kamnici pri Mariboru. Delo stalno. 299 1-1

Oskrbnik, 23 let star, prost vojaščine, ki je absolviral spod. gimnazijo in kmetijsko sredno šolo išče službe. F. Sachy, Medlešice. Češko. 291 2-2

Pekovskega učenca, močnega in pridnega sprejme Jožef Stolzler, pek v Čakovcu. Pojasnila daje tudi Jakob Zdravec v Središču. 311 1-1

Kovaškega pomagača, pridnega in izurjenega, sprejme takoj Matej Bregant, kovač v Drahovali, pošta Hoče-Slivnica. 310 1-1

Poštena, zvesta oskrbnica in kuharica, večša poljedelstva, išče službe v kako župnišče. Naslov pri upravnistvu.

V pisarno želi priti do 1. julija mladenič ki je dovršil nižjo gimnazijo ter ima lepo pisavo. Naslov pri upravnistvu. 304 3-1

Razno. 269 4-4

Odgovor na vprašanje »Kako je ravnati s požebli trtami?« in še mnogo drugih koristnih vinogradnih nasvetov najde vinar v knjiki »Vinogradniki, čuvajte vinski trto!« ki se dobi za 50 v pri nje pisatelju A. Kosi-ju v Središču in pa pri knjigarju Islingu v Mariboru.